Anul XIV. No. 2438 • • 6 PAGINI 2 LEI Miercuri 16 Iunie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an ... LEI 700
Pe şase luni ... " 380
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari ... " 2000
Un număr vechiu ... " 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
Director: AL. MUNTEANU
Prim redactor N. PAPAGHEORGH

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON Direcţia 3.26.60.
Administraţia 3.26.6
Redacţia şi provincia 3.26.69.

După eşecul Venusului

Campionii şi-au alcătuit greşit echipa, care a avut o condiţie fizică proastă. „Cazul" Burdan, Petea, Humi...

Minunata ţinută sportivă a publicului

Eşecul suferit Duminecă de campionii României, comportă un supliment de comentarii, şi în general cea mai amplă discuţie, pentru simplul motiv că nu este vorba de un match inter-club oarecare. După cum am argumentat şi Duminecă, în faţa Ujpestului nu era angajat numai Venus ci reprezentantul oficial al footballului românesc, în cea mai mare probă internaţională deschisă grupărilor. Mai sunt multe de spus pentru motivul arătat mai sus, dar şi pentru faptul destul de caracteristic că fiecare din însemnările făcute de noi corespund unei situaţii mai profunde, legată de probleme cu un caracter mai general.

Minunata ţinută sportivă a publicului

Inainte de orice se cuvine să adresăm un elogiu publicului bucureştean. Publicul acesta a dat Duminecă dovada supremei sportivităţi. A răspuns apelului nostru şi a susţinut pe Venus cu căldura, cu un entuziasm cum nu ne-a fost dat să înregistrăm decât la Balcaniada din 1933. Publicul a fost pătruns de însemnătatea matchului, a înţeles că nu sunt angajate în jocul cu Ujpest numai culorile unui club. Venus a fost primit de public cu o dragoste de nedescris, tocmai pentrucă în lupta de Duminecă reprezenta veleităţile generale ale footballului românesc de a se consacra într'o mare competiţie, şi în orice caz de a debuta onorabil în această competiţie.

Sentimentul acesta a fost colectiv. A stăpânit pe aproape toţi cei 20.000 de spectatori. Pentru 90 de minute au fost îngropate toate pasiunile de club, şi toată lumea mergea cu Venus, cu ambasadorul footballului românesc. In jurul subsemnatului se aflu câţiva cunoscuţi suporteri ai grupării F. C. Rapid. Doi din ei îi cunoaştem ca având calitate oficială în această grupare. Eri ne-a impresionat în mod particular entuziasmul manifestat în susţinerea Venusului, în luptă cu reprezentantul footballului pestan. Splendid exemplu de sportivitate a dat Duminecă publicul nostru!

Alcătuirea echipei a fost greşită

Inainte de începerea ostilităţilor am reflectat mai bine şi am examinat două fapte cari se detaşau precis din modul cum a fost alcătuită echipa.

In primul rând ne gândiam la achiziţiile Venusului. Ori în această privinţă, am socotit că nu era tocmai prudent ca toate achiziţiile să fie întrebuinţate Duminecă. Respectiv ne gândiam că mai bine ar fi fost ca Venus să fi păstrat vechiul cachet pentru matchul cu Ujpest. Trei jucători noui într'o echipă îi schimbă stilul, îi modifică coeziunea, dacă nu exclusiv technică, pe aceia spirituală. Ar fi fost mai bine să fi jucat doar Bodola care începuse să se înveţe cu nouii săi colegi, decât să fie introduşi şi alţii cari n'au mai jucat nici un match serios împreună.

In această privinţă chiar Ujpest a dat un exemplu formidabil. Una din vedetele clubului pestan este Vincze, care contează în categoria celor mai buni shoteuri ai Ungariei. Vincze a fost rănit în urmă cu câteva luni, astăzi e restabilit şi reluând antrenamentul de o lună a ajuns după avizul tuturor în perfectă stare de joc. Ori, cu toată valoarea incontestabilă a lui Vincze, conducătorul echipei Ujpest a refuzat să-l introducă în echipă la matchul cu Venus tocmai pentrucă i-a fost teamă că un om nou în formaţie schimbă înţelegerea din echipă şi diminuează eficacitatea coeziunei. Vincze va juca la Ujpest în matchuri uşoare, şi numai după aceea va fi introdus definitiv în formaţie.

Achiziţiile Venusului trebuiau să pună aceiaş problemă.

Părerea aceasta în legătură cu matchul de Duminecă, nu pune in joc valoarea propriu zisă a nouilor venusişti cari pot fi de cea mai mare valoare în partidele viitoare.

Petea... Burdan... Humi

Altă problemă care se putea pune chiar şi înaintea matchului este aceia a lui Petea Vâlcov. Ni s'a spus că interul stânga suferă de dureri la gleznă. Este încă departe de a fi perfect sănătos, sau în condiţia de a susţine un match greu. Ni s'a relatat că doctorul l'ar fi atins doar cu mâna la gleznă, şi Petea s'ar fi plâns de dureri. Nu era oare mai bine ca Bodola să fi jucat inter stânga şi Dan Gavrilescu să fi jucat inter dreapta? In football sunt principii peste care nu se poate trece, oricât ar spune lumea că sportul acesta este un teren fertil pentru improvizaţii. La compunerea unei echipe preferi pe un om de clasă mai modestă dar sănătos, unei vedete de cea mai mare clasă dar cu un picior suferind, sau în condiţie fizică proastă.

Reamintiţi-vă jocul lui Petea şi veţi conveni că jucătorul acesta trebue lăsat să se vindece complect, altfel va fi scos din circulaţie.

Insfârşit să nu părăsim discuţia asupra formaţiei înainte de a nu ne ocupa de cazurile Burdan şi Humi. Pentrucă dacă recunoaştem că există un caz Burdan nu putem trece cu vederea existenţa unui caz Humi.

Burdan trebuia ocolit la compunerea echipei pentru matchul de Duminecă şi atunci se schimba mult din faţa lucrurilor. Nu s'ar fi ajuns la o anchetă, care nu va da alt rezultat decât acela că: nu trebuia introdus în echipă.

Burdan se arătase foarte slab în matchul cu F. C. Rapid, respectiv atunci a dat semnele unui declin foarte caracteristic.

Dacă forma dela semi-finala Cupei României n'a fost un argument suficient, se putea face şi alt examen al acestui jucător. Un match pentru Cupa Europei Centrale nu este o partidă oarecare, iar Ujpestul este o echipă cu însuşiri ofensive. Aceste lucruri se ştiau înainte de match. Ori Burdan nu are un temperament combativ. Când vin adversarii spre el, fără nici un motiv intră în panică. Temperamentul lui îl împiedică să privească pericolul în faţă, şi în ziua când fundaşii nu-l protejează suficient se zăpăceşte în poartă, ese când nu trebue sau numai părăseşte goalul. Burdan e un fricos, ori acesta este cel mai mare de-

(Continuare în pag. III-a)

Gică Popescu-minunea cu picioare lungi - ne vorbeşte...

Cum a învăţat football. Din jucător pe maidan, internaţional. N'am fost sabotat în matchul cu Belgia. Câteva amănunte inedite din cariera lui „Gică". - Visul meu: Ripensia

O prezentare este inutilă. Cine nu-l cunoaşte?..

L-au descoperit câţiva confraţi, în cronici de matchuri mărunte. L-au apreciat selecţioneurii şi l-au scos din anonimat, punându-l să joace în reprezentativa de juniori, a Capitalei. Apoi, a răzbit în Prima echipă a «Sportului Studenţesc».

Şi dintr'o dată, printr'un salt miraculos, a ajuns la 17 ani în echipa naţională. Cel mai tânăr şi mai aplaudat internaţional român.

Prezenţa sa în echipa naţională, pentru matchul cu Belgia, a produs oficiale îngrijorări. La 17 ani suplinitor al lui Dobay?.. Un copil în lotul internaţionalilor noştri vechi şi rutinaţi?.

Mulţimea însă nu cunoaşte rezerve. Primul Popescu în reprezentativa care a contat până în acest an pe nume de preţ dar de altă rezonanţă, trebuia primit cu jerbe de aplauze. Deaceia, apariţia sa pe iarba A. N. E. F.-ului, în tricoul reprezentativ al footballului românesc, a spart tribunele sub târnăcopul unei singure aclamaţii. Bodola, Albu sau Iuhasz au fost uitaţi. Pentru moment, fireşte.

Iar locul lor a fost luat de un nou idol. Un nume care a aliat puterea vocală a 35.000 de spectatori şi-a pus peste arenă, pecetea unei noui simpatii a mulţimii: Gică Popescu.

S'au strigat, în cursul matchului România — Belgia şi alte nume,

— Bravo David..

Sau:

— Bravo Bürger.

Niciodată însă, în cursul acestei partide, n'au răsunat mai tare, mai sonor, mai general, speranţele sau admiraţia tribunelor, ca în clipele în care balonul ajungea la Gică Popescu.

In clipele acelea, mulţimea prindea o forţă vocală neaşteptată. Ca şi cum, ar fi fost transformată. Iar din ovalul tribunelor spre flamura albastră a cerului, nu s'auzea decât o aclamaţie asurzitoare şi familiară:

— Bravo Gică..

— Bravo Gică..

Cu matchul România — Belgia, Gică Popescu a trecut hotarul notorietăţii. A intrat în zona consacrării.

A jucat bine în acest match?..

Nu interesează. Va mai juca în locul pentru care Dobay îşi conservă încă veleităţi de titular?.. Nu ştim.

Gică Popescu, căpitanul echipei de juniori a Capitalei, în matchul cu juniorii Timişoarei

Un lucru, însă, este absolut cert. Selecţionat sau nu, repus în echipa naţională sau lăsat să-şi găsească maturitatea în activitatea «Sportului Studenţesc», Gică Popescu a încetat să mai fie un jucător.

A devenit un «nume». Un nume care deşi e stâlcit de cele mai comune rezonanţe din dicţionarul român—român, a ajuns la un prestigiu de cea mai frumoasă preţuire.

GICA POPESCU E UN COPIL

Gică Popescu este, deci, cunoscut. Şi totuşi, ar trebui să staţi de vorbă cu el, pentru ca să îi identificaţi, adevărata personalitate.

E un copil. Un copil cu succese, cu nume mare astăzi, cu aplauze şi perspective de frumoasă activitate footballistică.

Dar, un copil. Un copil cu toate atributele vârstei: timid, abia îndrăznind să vorbească, cu gândurile stâlcite în săsăitul vorbei, cu stângăcii de atitudine şi de exprimare.

Răspunde prompt la tot ceiace este întrebat. Dar sângele e gata să-i inunde în fiecare clipă obrazul, într'o congestionare care-i marchează timiditatea. Care-i certifică jena.

*

O convorbire cu Gică Popescu întâmpină, astăzi, dificultăţi serioase.

Acasă, e greu de găsit.

Am încercat totuşi. In capul curţii din strada Plevnei, unde locueşte Gică Popescu, o doamnă cu rotunjimi apreciabile, face oficiu de cerber.

— Pe cine căutaţi?

— Pe Gică Popescu.

— Dar ce-aveţi cu el?..

— Vrem să-i luăm un interview.

(Continuare în pagina 2-a)

Senzaţional

La Olympiada dela Tokio concurenţii vor avea o reducere de 60 la sută în toate ţările, iar în Japonia voiajul va fi gratuit

VARŞOVIA (Intersport). — Contele Soyeshima, preşedintele comitetului olimpic japonez a declarat reprezentanţilor presei că în privinţa organizării jocurilor olimpice din 1940, comitetul olimpic japonez nu are nici un fel de dificultate.

In acest scop comitetul olimpic japonez va dispune de un fond de 15 milioane «yeni» (736 milioane lei).

Stadionul olimpic, care va purta numele marelui împărat «Meidzi» va fi plasat în centrul oraşului Tokio şi va putea găzdui 90 de mii de spectatori.

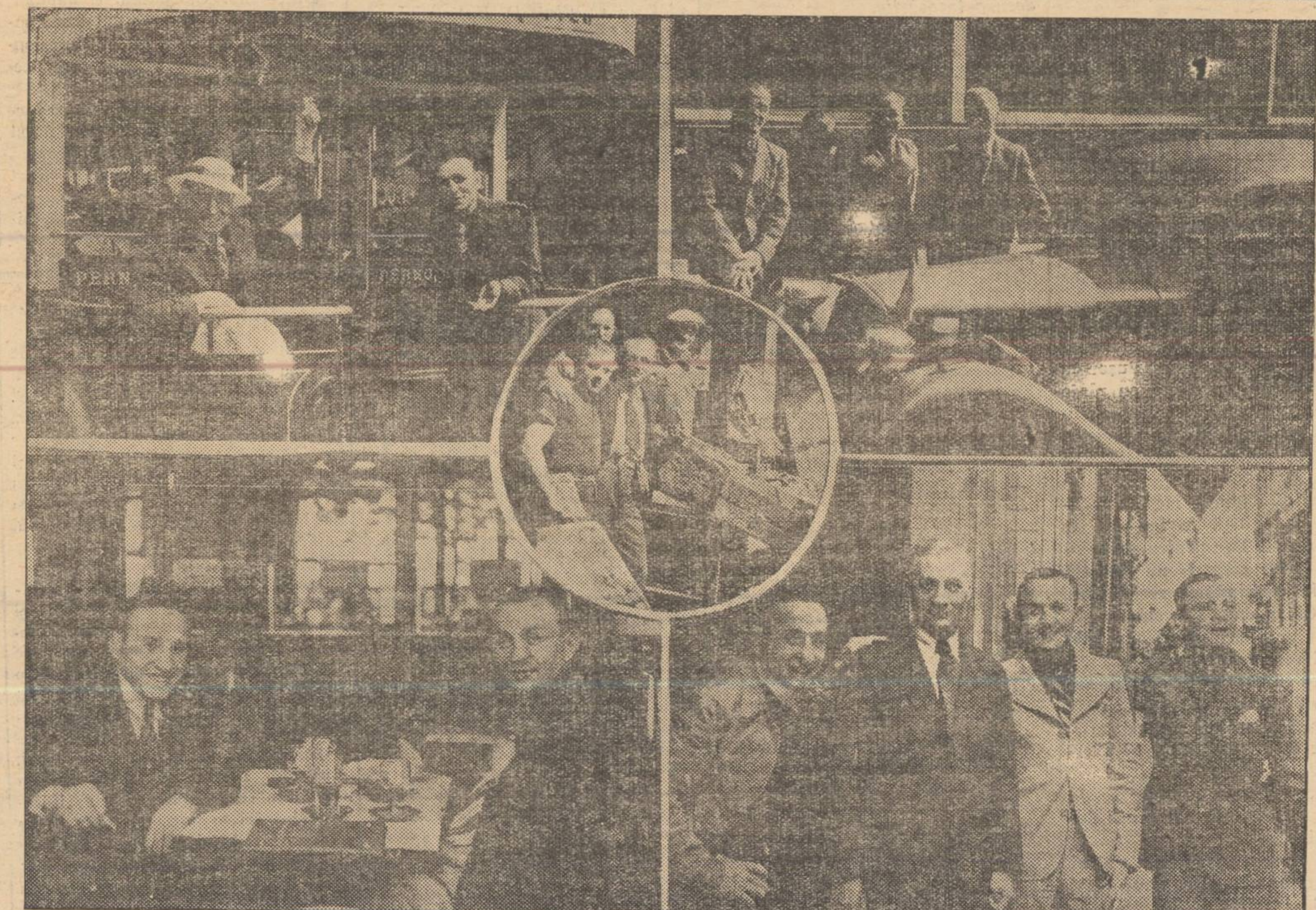
O piscină pentru 30 mii de spectatori va fi construită chiar alături de stadion.

Toate aceste instalaţiuni vor fi terminate înainte de 1940.

Pe de altă parte, concurenţii olimpici vor beneficia de o reducere de 60 la sută asupra preţurilor biletelor de cale ferată şi liniile de navigaţie maritimă în toate ţările în afară de Japonia, unde traiectul va fi absolut gratuit.

Cancelarul Hitler a promis contelui Soyeshima că 20.000 de germani vor face deplasarea la această olympiadă.

Pe de altă parte japonezii aşteaptă — cu acest prilej — vizita a cel puţin 5000 de americani.

Explicaţia clişeelor: *dela stânga la dreapta şi de sus în jos: Toma Aurel şi Covaci într'un autobuz; boxeurii români şi Leclerc în faţa automobilului lui Toma; Toma Aurel şi Covaci la un aperitiv; Toma Aurel Leclerc, Covaci şi Gherase în faţa sălii de antrenament.*
In medalion: fructăria lui Covaci şi a lui Gherase. (Citiţi reportajul nostru la rubrica de box)